

Rogtmann: Det Projekt til Anlæg af en ny Godsbanegaard ved Kjøbenhavn, som blev vedtaget af Rigsdagen i Foraaret 1894, havde den Gang ikke faa Modstandere her i Tinget, og blandt disse Modstandere var jeg. Jeg delte med ikke faa Medlemmer den Tro, at Banegaardsforholdene her ved Kjøbenhavn skulde ordnes paa bedre, billigere og hensigtsmæssigere Maade; men den Anskuelse blev som sagt i sin Tid overstemt her i Tinget, og man vedtog Projektet om at flytte Godsbanegaarden over til Kallebodstrand og holde Spørgsmaalet om Personbanegaarden aabent for Fremtiden. Vi staa altsaa nu paa denne Plan af 1894, og jeg skal indrømme, at det vil være vanskeligt, for ikke at sige umuligt, nu at komme bort fra den. Personlig har jeg for Resten den Tro, at det ikke er aldeles umuligt, at de Forarbejder, som ere gjorte, kunde finde Anvendelse i andre Djemed, og at man kunde komme ud over at løse Spørgsmaalet paa en anden Maade, saa længe man ikke er kommen videre, end man er, men jeg antager, at dette alligevel næppe er et gennemførligt Standpunkt. Spørgsmaalet bliver da: Hvordan indrette vi os nu fornuftigt, rimeligt, hensigtsmæssigt og forholdsvis billigt, gaaende ud fra Hovedprojektet af 1894? Det er jo ret betegnende for Resten, at man i en saa stor Sag som denne, allerede inden man faar ret beghyndt paa Foretagendet, maa komme til Rigsdagen og sige: vi maa have Forandringer i Planen, men det ligger vel nærmest i, at den blev udarbejdet under et vist Pres og som et Slags meget hurtigt indgaaet Kompromis; det gamle Ord siger jo imidlertid, at Hæftværk er Lastværk, og det kan jo nok være, at dette Ord ikke saa sjældent bekræfter sig. Den højtærede Indenrigsminister har nu i Landstinget forelagt sin Plan over en ret betydelig Forandring i hele Projektet, og vi have jo paa vore Blade de forskellige Planer, baade den af 1892 med hele den store Løsning af Banegaardsspørgsmaalet med en samlet Gods- og Personbanegaard, dernæst Planen af 1894, der ligger til Grund for hele Arbejdet, saaledes som det maa udføres, og endelig den nye Plan, Ministeren har forelagt for os for at faa os til at tiltræde den. Jeg skal sige, at Forhandlingerne om denne Sags Enkeltheder — og det er jo Enkeltheder det gælder, Principet har man jo slaaet fast, og det vil man ikke gaa bort fra — om disse Detailspørgsmaal, Hensigtsmæssigheds-spørgsmaal, økonomiske Spørgsmaal kan ikke føres paa anden Maade end gennem et Udvalg. Jeg skal derfor heller ikke fordybe mig videre i Betragtninger over Enkelthederne, men

kun paapege nogle af de Hovedforfælgeligheder, som falde mig i Dje ved Undersøgelse af Kortene og de Oplysninger, der ledsage Forslaget. Tendensen i Ministerens Forslag gaar jo ud paa at rykke Sporlagene paa den ny Banegaard betydelig mod Syd, indskrænke Pladsen ved den Side og saa skabe en større fri Plads mod Nord. Denne Frigørelse af Pladsen ved den nordlige Side af selve Godsbanegaardens Anlæg er jo ogsaa paa Kortet betegnet som en Tilrettelæggelse af en ny Personbanegaard. Jeg antager dog, at alle ville være enige i, at vi i hvert Tilfælde staa frit over for Spørgsmaalet om en ny Personbanegaard, men jeg kan ikke frigøre mig for den Tanke, at man alligevel faar et vist Ansvar, naar man gaar sammen med Ministeren om at foretage disse indgribende Forandringer i den gamle Plan for at reservere sig en Plads til en ny Personbanegaard. Dette behøver man imidlertid altsaa ikke. Jeg kan dog ikke se anden Grund til denne Forskydning, end at man vil reservere denne Plads, men det tilfaler mig ikke, da jeg ikke anser denne Flytning for hensigtsmæssig. Jeg mener ogsaa, at de Forandringer, der ere bleve en Følge af denne Forskydning, i Virkeligheden i og for sig virke højt uheldigt. Det første, som falder stærkt i Øinene, og som ogsaa er fremdraget i Landstinget, er den Forandring af Af- og Paalæsningssporene, som Ministeren har foretaget. Efter den nuværende Plan ligge de nu paa den nordlige Side af Varehuset og saa nær ved Byens Centrum, som det overhovedet er muligt paa den Plads, der er til Raadighed, og jeg finder ogsaa, at det er den bedste, naturlige og hensigtsmæssigste Plads, som de have efter den foreliggende Plan. Derimod har Ministeren nu foreslaaet at flytte dem længere ud i Vest eller Sydvest over paa den anden Side af hele det øvrige Sporlegeme, og i en Afstand fra den oprindeligt foreslaaede af godt og vel en halv Hjerdingvej. Dette betyder ikke lidet for den almindelige Trafik fra og til Byens Hovedcentrum, og Forholdet forværres ikke lidet ved, at Ministeren for at komme over de andre Spor, maa bygge en Viadukt, som endda er af den Bestaffenhed, at man ikke kan køre lige ned ad den, men maa køre ind paa en dobbeltsidet Skraa-rampe, hvad der yderligere forøger Vejstængden. Naar man kommer ned ad Viadukten, skal man langt til en af Siderne, før man kommer i Forbindelse med Sporene. Maa ske kan det være tvivlsomt, om man absolut ved, naar man kommer med en Vogn, hvor denne Vogn saa skal staa paa Læsejlerne; man risikerer meget let at køre ud til den mod-